

تغییرات فصلی توزیع مجدد باران در درختان کاج تهران در جنگل کاریهای منطقه خشک (مطالعه موردی: بیارجمند - شاهرود)

حسین باقری^۱، پدرام عطار^{۲*}، سید محمود حسینی قلعه بهمنی^۱، ویلما بایرام زاده^۳ و مهرانگیز پولادیان^۴
تاریخ دریافت: ۸۹/۱۲/۸ تاریخ پذیرش: ۹۰/۱/۱۹

چکیده

این مطالعه با هدف اندازه‌گیری مقادیر اجزاء بارش (تاج بارش و باران ربایی) و بررسی تغییرات فصلی آن در تک درختان کاج تهران (*Pinus eldarica Medw*) در یکی از جنگل‌کاریهای مناطق خشک کشور در شهر بیارجمند استان سمنان که میانگین سالیانه بارندگی و درجه حرارت آن به ترتیب ۱۲۷ میلیمتر و ۱۶ درجه سانتی‌گراد می‌باشد، انجام گرفت. میزان بارندگی کل با استفاده از سه عدد جمع‌آوری‌کننده که در یک فضای باز نصب شده بودند، اندازه‌گیری گردید. برای اندازه‌گیری میزان تاج‌بارش، پنج اصله درخت انتخاب شد و تعداد هشت عدد جمع‌آوری‌کننده در زیر هر درخت نصب و اندازه‌گیری‌ها در طول سال ۱۳۸۸ بمدت یکسال انجام گردید. از مجموع ۲۶ مورد بارندگی ثبت شده، مقدار باران ربایی در مجموع ۴۴/۸ میلیمتر (۴۴/۶ درصد از بارندگی کل دوره مطالعه) محاسبه شد. بیشترین میزان باران ربایی مربوط به فصل پاییز (۷۸/۲ درصد از بارندگی کل) و کمترین میزان باران ربایی مربوط به فصل زمستان (۳۶/۹ درصد از بارندگی کل) بود. طبقه‌بندی بارندگی کل در طول فصول مختلف به طبقات ۲ میلیمتری نشان داد که بیشترین فراوانی در طبقه ۰-۲ میلیمتری مربوط به فصل بهار می‌باشد همچنین تمام بارندگی‌های رخ داده در طول فصل پاییز مربوط به طبقات ۰-۲ و ۲-۴ میلیمتری می‌باشد ضمن اینکه تمامی بارندگی‌های رخ داده در طبقه ۱۲-۱۰ و ۱۴-۱۲ میلیمتر مربوط به فصل زمستان می‌باشد.

کلمات کلیدی: تغییرات فصلی، باران ربایی، کاج تهران، منطقه خشک، جنگل کاری

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد گروه جنگل‌داری و اقتصاد جنگل، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران.

۲- استادیار گروه جنگل‌داری و اقتصاد جنگل، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران.

۳- استادیار؛ دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، گروه خاک شناسی، کرج، ایران.

۴- کارشناس جنگل و مرتع، گروه جنگل‌داری و اقتصاد جنگل، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران.

*- نویسنده مسئول مقاله: attarod@ut.ac.ir

مقدمه

مناطق خشک در مقایسه با مناطق مرطوب، روی هم رفته از وجود جنگلهای اقلیمی وسیع، نسبتاً آبوه، بالنده و با تولید رضایت بخش محروم اند و تأمین همه یا قسمتی از نیازمندیهای چوبی این مناطق، از مناطق جنگلی دیگر، در اغلب موارد کاری دشوار و پرخرج است، ضمن اینکه این کار، مشکل مناطق خشک را از جهت وجود شرایط نامساعد زیست محیطی حل نمی کند (جزیره ای، ۱۳۸۰) و از این رو جنگل کاری در این مناطق می تواند به کاهش فرسایش خاک، ایجاد چشم انداز، افزایش تثبیت دی اکسید کربن، ایجاد بادشکن، ایجاد امکانات تفریحی و در نتیجه کاهش فشار بر روی پوششهای طبیعی کمک کند (Chang, 2004; Huttel et al., 2000). اما آب در مناطق خشک در درجه نخست باید مصرف زراعت گردد تا قوت روزانه مردم این مناطق که اغلب فقیر و تنگدست هستند فراهم شود و در نتیجه سهم کمتری از این ماده حیاتی را می توان به گونه های غیر مثمر تخصیص داد. به این جهت استفاده از گونه هایی که یاری استقرار و ادامه حیات را در چنین شرایط سختی داشته باشند شرط اصلی است. همچنین باید از گونه ها و روشهایی در کاشت استفاده کرد تا آب به مقدار بیشتری در خاک نفوذ و ذخیره گردد و از تبخیر آن حتی الامکان جلوگیری شود.

از پیامدهای جنگل کاری این است که تمام آب باران به سطح زمین و متعاقباً آبهای زیرزمینی نرسیده و مقداری از آن بوسیله تاج پوشش درختان جذب شده و متعاقباً به واسطه تبخیر به اتمسفر برمی گردد. این اتلاف آب از سطح تاج درختان باران ریزی تاج پوشش^۱ نامیده می شود (Shachnovich et al., 2008).

باران ریزی تاج پوشش، مقداری از بارندگی است که در هنگام یا بعد از بارندگی بر روی تاج پوشش درختان باقی می ماند و بواسطه تبخیر طی بارندگی یا پس از اتمام آن، به اتمسفر برمی گردد و در نتیجه به کف جنگل

^۱ - Interception Loss

نمی رسد (Crockford & Richardson, 2000). هنگامی که بارندگی در جنگل رخ می دهد، آب باران یا مستقیماً از طریق فضاهای باز در پوشش تاجی به کف جنگل می رسد^۲ یا پس از آنکه ظرفیت نگهداری آب تاج پوشش درختان یعنی میزان آب مورد نیاز برای مرطوب کردن برگها و شاخه ها تکمیل گردید و تاج اشباع شد، به صورت ریزش های تاجی^۳ به کف جنگل می ریزد. به مجموع بارانی که از دو طریق ذکر شده به زمین جنگل می رسد، تاج بارش^۴ اطلاق می گردد. بخش دیگری از باران که ساقاب^۵ نامیده می شود، بعد از جاری شدن بر روی شاخه ها و تنه درختان به سطح زمین می رسد (Herbst et al., 2006). مقدار باران ریزی تاج پوشش بطور غیرمستقیم از کسر مجموع تاج بارش و ساقاب (بارندگی خالص^۶) از بارندگی کل^۷ به دست می آید (Cao et al., 2008).

از آنجا که در این مناطق آب فاکتور محدود کننده رشد درختان است و مقدار و توزیع آن، میزان پراکنش گیاهان را تعیین می نماید و همچنین در این مناطق به خاطر شرایط اقلیمی حاکم (کم بودن میزان بارش و بالا بودن درجه حرارت) بخش قابل ملاحظه ای از بارندگی به صورت باران ریزی از دسترس پوشش گیاهی و بخصوص درختان خارج می شود. اطلاع از فاکتورهای مثل چرخه آب که نقش مؤثری در موفقیت جنگل کاریها ایفا می کند، ضروری است و با مطالعه آن می توان به شناخت بهتری از نقش چرخه آب در تولید بیولوژیک جنگل کاری دست یافت و در پی آن با انتخاب گونه مناسب، موفقیت جنگل کاریها را نیز بالا برد.

در کشور ما نیز بجز مناطق محدودی در شمال و شمال غرب که اقلیم مرطوبی دارند بقیه سطح کشور به

^۲ - Direct Throughfall

^۳ - Canopy Drip

^۴ - Throughfall

^۵ - Stemflow

^۶ - Net Rainfall (NR)

^۷ - Gross Rainfall (GR)

اجزای بارش در جنگل‌کاریها وجود ندارد انجام مطالعه‌ای در این زمینه در پروژه‌های جنگلکاری مفید و کاربردی خواهد بود.

این مطالعه با هدف اندازه‌گیری مقادیر اجزاء بارش (تاج بارش و باران ربایی) و بررسی تغییرات فصلی توزیع مجدد بارندگی در درختان کاج تهران که در جنگل‌کاری مناطق خشک و نیمه خشک کشور به طور وسیعی مورد استفاده قرار می‌گیرد صورت پذیرفت.

مواد و روشها

منطقه مورد مطالعه

این مطالعه در شهر بیارجمند، واقع در ۱۲۰ کیلومتری جنوب شرقی شهرستان شاهرود با طول جغرافیایی ۵۵ درجه و ۴۸ دقیقه شرقی و ۳۸ درجه و ۴ دقیقه شمالی با ارتفاع متوسط ۱۰۹۱ متری از سطح دریا انجام شد (شکل ۱).

اندازه‌گیری‌ها بر روی درختان جنگل‌کاری شده کاج تهران ۲۸ ساله در پارک جنگلی شاهد صورت گرفت. این پارک به مساحت ۱۶ هکتار در قسمت جنوبی شهر واقع شده و سایر گونه‌های کاشته شده در این جنگل‌کاری شامل سرو نقره‌ای، سرو خمره‌ای، ون، اقایا، ارغوان و توت می‌باشند.

رده سرزمین‌های خشک و نیمه خشک تعلق دارد (کنشلو، ۱۳۸۰). جنگلکاری در این مناطق برای تأمین نیازهای چوبی و غیر چوبی جمعیت فعلی و نسل آینده ضروری به نظر می‌رسد بنابراین با توجه به اهمیت آب در این مناطق جهت استقرار جنگل‌کاریها، آگاهی از میزان باران ربایی گونه‌های درختی و درختچه‌ای مختلف همانند کاج تهران (*Pinus eldarica* Medw) که بطور وسیعی به منظور جنگلکاری در این مناطق استفاده می‌شوند، امری بسیار ضروری به نظر می‌رسد. در واقع آگاهی از این میزان باران ربایی می‌تواند در کنار سایر عوامل، به عنوان عامل مهم و تأثیرگذار در انتخاب گونه در جهت اهداف ایجاد جنگلکاری در مناطق خشک و نیمه خشک مطرح گردد. از طرف دیگر در مناطقی که مشکل فرسایش خاک وجود دارد، آگاهی از باران ربایی کمک بسزایی در انتخاب گونه‌های مورد نظر در پروژه‌های جنگل‌کاری با هدف جلوگیری از فرسایش خاک می‌کند.

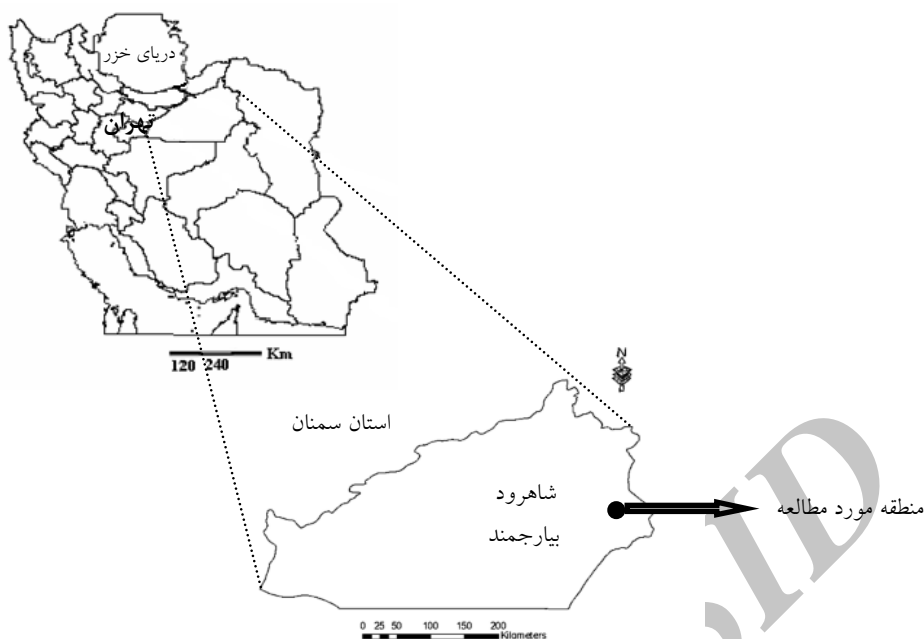
بطور کلی سه عامل تیپ جنگل^۸، پارامترهای هواشناسی^۹ و مشخصات بارندگی^{۱۰} بر روی میزان باران ربایی تأثیر می‌گذارند. عمده‌ترین پارامترهای هواشناسی مؤثر بر میزان باران ربایی شامل سرعت باد، درجه حرارت و رطوبت نسبی می‌باشند و عمده‌ترین فاکتورهای مربوط به نوع بارندگی، شامل اندازه، شدت و طول مدت باران می‌باشند (Xiao et al., 2000; Crockford & Richardson, 2000). و کلیه مدل‌هایی که برای پیش‌بینی اجزای بارش در جنگل‌ها و جنگل‌کاریها ارائه شده است بر اساس این عوامل می‌باشند.

با توجه به اینکه در کشور ما تاکنون هیچگونه مطالعه‌ای در مورد باران ربایی گونه‌های درختی مورد استفاده در پروژه‌های جنگل‌کاری در مناطق خشک صورت نگرفته و ابتدایی‌ترین اطلاعات در مورد وضعیت چرخه آب و سهم

⁸ - Forest Type

⁹ - Climatic Factors

¹⁰ - Rainfall Characteristics

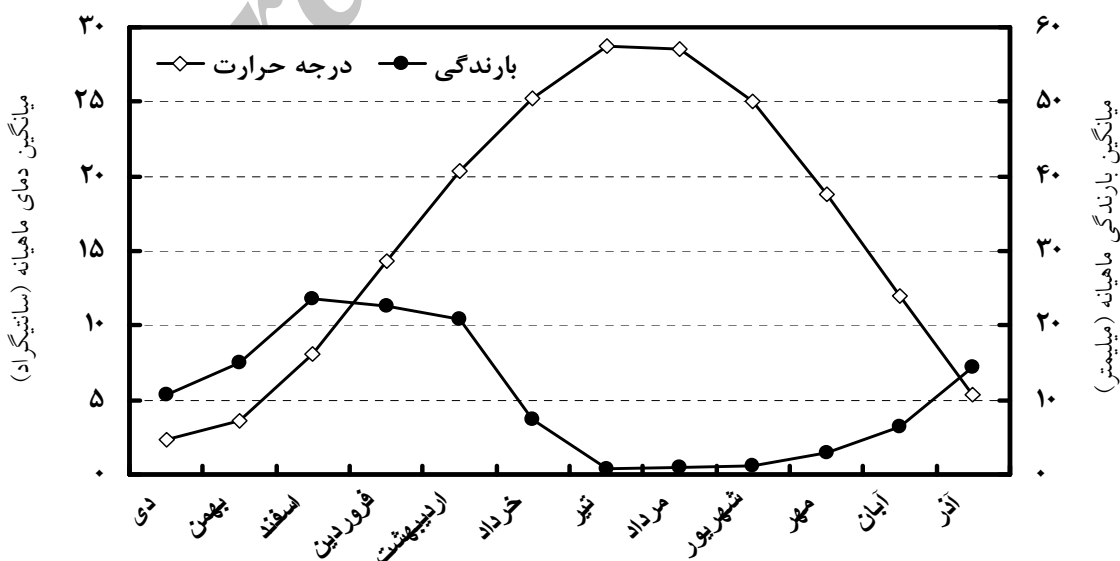

شکل ۱- موقعیت منطقه مورد مطالعه در شهر بیارجمند واقع در شرق استان سمنان

میانگین (انحراف معیار) تبخیر سالیانه ۲۶۱۹ میلیمتر (±۱۲۱) می‌باشد.

همانطور که در منحنی آمپروترمیک (شکل ۲) منطقه مشاهده می‌شود، دوره خشک در این منطقه از فروردین ماه آغاز و تا پایان آبان ادامه می‌یابد.

بر اساس آمار هواشناسی ۱۷ ساله (۱۳۷۱-۱۳۸۷) در ایستگاه هواشناسی بیارجمند که در فاصله کمتر از یک کیلومتری منطقه مورد مطالعه در شهر بیارجمند قرار دارد، متوسط (انحراف معیار) بارندگی سالیانه ۱۲۶/۸ میلیمتر (±۵۰/۵) و متوسط (انحراف معیار) درجه حرارت سالیانه ۱۶ درجه سانتیگراد (±۰/۷) می‌باشد. همچنین

شکل ۲- منحنی آمپروترمیک منطقه بر اساس آمار ۱۷ ساله (۱۳۷۱ تا ۱۳۸۷) ایستگاه سینوپتیک بیارجمند

روش تحقیق

در این بررسی به منظور برآورد میزان تاج بارش و باران‌رایی، میزان بارش کل و تاج بارش از اول فروردین ماه تا ۲۹ اسفند ماه ۱۳۸۸ اندازه‌گیری شد.

میزان بارندگی کل با استفاده از سه جمع‌آوری‌کننده (Rainfall Collector) حلبی با دهانه مربعی به طول اضلاع ۲۴ سانتیمتر در یک فضای باز در فاصله ۴۰ متری از جنگلکاریهای مورد مطالعه جمع‌آوری شد. لازم بذکر است که محل استقرار جمع‌آوری‌کننده‌های بارندگی کل به گونه‌ای انتخاب گردید که در زاویه ۴۵ درجه از سطح

(فرمول ۱)

$$D_{GR} = \frac{V_{GR}}{A_C}$$

در فرمول بالا D_{GR} : عمق (ارتفاع) بارندگی کل، V_{GR} : مقدار (حجم) بارندگی کل جمع‌آوری شده توسط جمع‌آوری‌کننده و A_C : سطح جمع‌آوری‌کننده بارندگی کل می‌باشد. سپس میانگین عمق بارش کل جمع‌آوری شده توسط سه جمع‌آوری‌کننده، به عنوان متوسط حجم بارندگی کل در طی هر بارندگی^{۱۱} در نظر گرفته شد.

برای اندازه‌گیری میزان تاج بارش پنج اصله درخت که پراکنش قطری و ارتفاعی آنها نزدیک به پراکنش قطری و ارتفاعی توده جنگل‌کاری بود (Shachnovich et al., 2008) و تاج آنها هیچ‌گونه تداخلی با تاج دیگر درختان نداشت (Owens et al., 2006) و از بین درختانی که تاج سالم داشتند به صورت تصادفی انتخاب شدند.

متوسط قطر برابر سینه و ارتفاع به ترتیب ۳۰/۲ سانتی‌متر و ۸/۱ متر برای درختان کاج تهران اندازه‌گیری شد. متوسط سطح تاج^{۱۲} ۲۵/۲ متر مربع و متوسط طول تاج ۳/۴ متر برای تک درختان کاج تهران اندازه‌گیری گردید.

آنها هیچ‌گونه تداخل با تاج درختان وجود نداشته باشد (حداقل فاصله آنها تا نزدیکترین درختان برابر ارتفاع درخت).

به منظور محاسبه ارتفاع (عمق) بارندگی کل جمع‌آوری شده توسط هر یک از جمع‌آوری‌کننده‌ها از رابطه بین حجم بارش ذخیره شده در هر جمع‌آوری‌کننده و سطح (مساحت دهانه ورودی جمع‌آوری‌کننده) آن استفاده گردید (فرمول ۱).

تعداد هشت عدد جمع‌آوری‌کننده تاج بارش^{۱۳} با دهانه مربعی و طول اضلاع ۲۴ سانتی‌متر - مشابه جمع‌آوری‌کننده‌های بارندگی کل - در زیر هر درخت و در مجموع ۴۰ عدد جمع‌آوری‌کننده نصب شد. وضع قرار گرفتن جمع‌آوری‌کننده‌ها در زیر هر درخت بدین صورت بود که با در نظر گرفتن اثر باد و تاج پوشش، در هریک از جهات اصلی دو جمع‌آوری‌کننده (نزدیک به تنه و دور از تنه) در فواصل متغیر قرار داده شد.

مقدار (حجم) تاج بارش جمع‌آوری شده توسط هر یک از جمع‌آوری‌کننده‌ها در طی هر بارندگی، به طور هم‌زمان با اندازه‌گیری بارندگی کل مشابه آنچه برای جمع‌آوری‌کننده‌های بارندگی کل انجام شد و با استفاده از استوانه مدرج تا دقت یک میلی‌متر اندازه‌گیری شد. پس از هر اندازه‌گیری، جمع‌آوری‌کننده‌های تاج بارش بعد از تخلیه آب و تمیز کردن آنها از شاخ و برگ و نیز خشک کردن، در جای خود قرار داده شدند.

¹³ - Throughfall Collector

¹¹ - Rainfall event

¹² - Crown Projection Area

در صورت وقوع بارندگی در شب، قبل از طلوع خورشید انجام گردید (Ahmadi et al., 2009).

مقدار باران ربایی به طور غیر مستقیم از فرمول شماره ۲ محاسبه شد:

به منظور محاسبه ارتفاع (عمق) تاج بارش جمع آوری شده توسط هر یک از جمع آوری کننده‌ها مشابه آنچه برای جمع آوری کننده‌های بارندگی کل انجام شد، صورت پذیرفت.

لازم به ذکر است اندازه‌گیری‌های مقادیر بارش کل و تاج بارش حداکثر ۳ ساعت پس از اتمام هر بارندگی و

(فرمول ۲)

$$I = GR - (TF + SF)$$

در طول یک سال اندازه‌گیری در طول سال ۱۳۸۸، ۲۶ مورد بارندگی با مجموع عمق ۱۰۰/۶ میلیمتر اندازه‌گیری شد. که از این تعداد فصل بهار با ۱۱ مورد بارندگی بیشترین تعداد بارندگی ثبت شده و فصل تابستان با ۱ مورد بارندگی کمترین تعداد بارندگی ثبت شده را دارا بودند. بیشترین عمق بارندگی تجمعی مربوط به فصل زمستان با ۵۱/۶ میلیمتر بارندگی و کمترین آن مربوط به فصل تابستان با ۷/۳ میلیمتر بارندگی بود. ضمن اینکه فصل زمستان با میانگین بارندگی ۶/۵ میلیمتر برای هر بارندگی بیشترین و فصل پاییز با میانگین بارندگی ۱/۸ میلیمتر برای هر بارندگی کمترین میزان میانگین بارندگی را دارا بودند (جدول ۱).

در این فرمول I: مقدار باران ربایی، GR: مقدار بارندگی کل، TF: مقدار تاج بارش و SF: مقدار ساقاب می‌باشد (Cao et al., 2008). با توجه به مقدار بارندگی کم در اقلیم‌های خشک و نیمه خشک، ساقاب، اغلب سهم بسیار کوچکی از باران را در این مناطق به خود اختصاص می‌دهد و اندازه‌گیری آن نسبت به این سهم اندک بسیار وقت گیر و پرهزینه می‌باشد (Shachnovich et al., 2008; Koichiro et al., 2001; Johnson, 1990). بنابراین در این مطالعه از اندازه‌گیری آن صرف نظر گردید و در واقع باران ربایی از تفاضل تاج بارش و باران کل برآورد گردید.

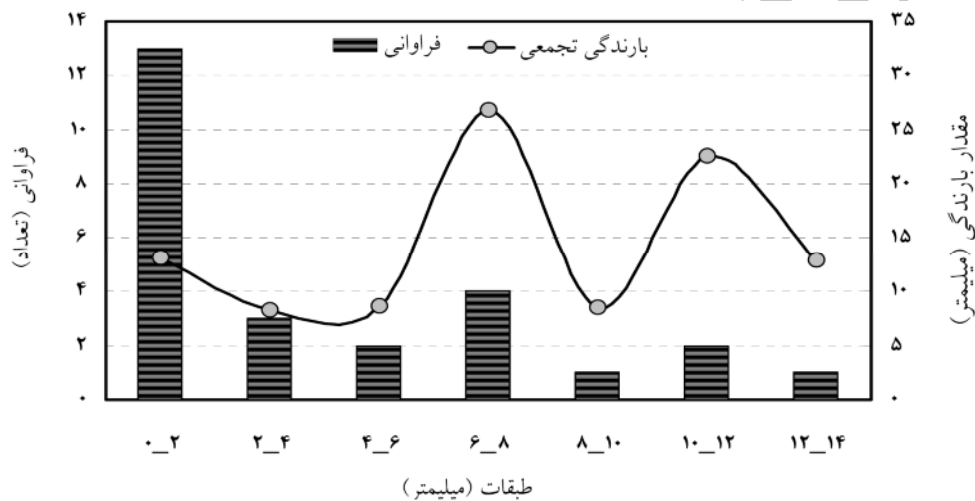
نتایج

جدول ۱- تعداد بارندگی، عمق بارندگی تجمعی، میانگین، انحراف معیار، حداقل، حداکثر و بارندگی کل در طی فصول سال (۱۳۸۸) برای تک درختان کاج تهران در شهر بیارجمند استان سمنان

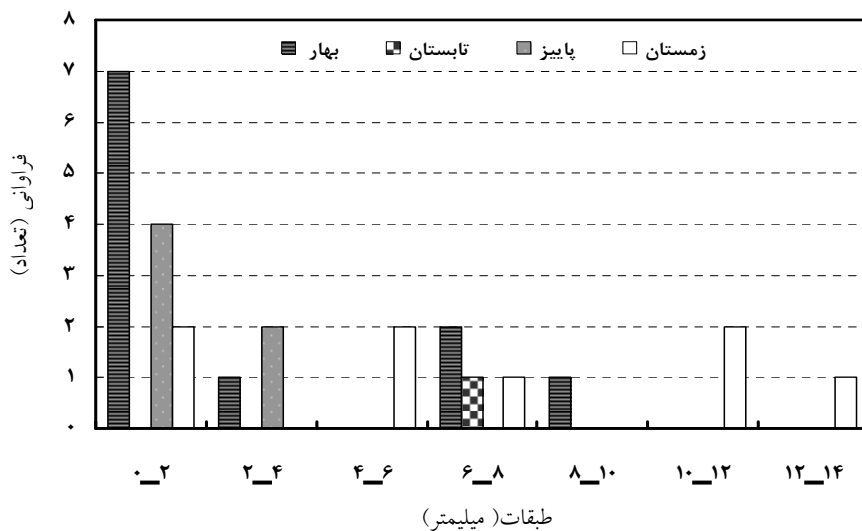
دوره مطالعه	تعداد بارندگی	عمق بارندگی تجمعی (میلیمتر)	میانگین (میلیمتر)	انحراف معیار (میلیمتر)	حداقل (میلیمتر)	حداکثر (میلیمتر)
بهار	۱۱	۳۰/۷	۲/۸	۳/۱	۰/۴	۸/۶
تابستان	۱	۷/۳	۷/۳	-	-	-
پاییز	۶	۱۱	۱/۸	۰/۸	۱	۳
زمستان	۸	۵۱/۶	۶/۵	۴/۸	۰/۵	۱۲/۸
مجموع	۲۶	۱۰۰/۶	۳/۹	۳/۸	۰/۴	۱۲/۸

همچنین طبقه‌بندی بارندگی کل در طول فصول مختلف به طبقات ۲ میلیمتری نشان داد که بیشترین فراوانی در یک طبقه مربوط به فصل بهار در طبقه ۰-۲ میلیمتری در فصل بهار می‌باشد. همچنین تمام بارندگی‌های رخ داده در طول فصل پاییز مربوط به طبقات ۰-۲ و ۲-۴ میلیمتری می‌باشد و نیز تمامی بارندگی‌های رخ داده در طبقه ۱۰-۱۲ و ۱۲-۱۴ میلیمتر مربوط به فصل زمستان می‌باشد (شکل ۴).

طبقه‌بندی بارندگی کل دوره مطالعه به طبقات ۲ میلیمتری نشان داد که بیشترین فراوانی بارندگی کل مربوط به طبقه ۰-۲ میلیمتر (۱۳ بارندگی) و کمترین فراوانی بارندگی کل مربوط به طبقات ۸-۱۰ و ۱۲-۱۴ میلیمتر (۱ بارندگی) می‌باشد. ضمن اینکه بیشترین مقدار عمق بارندگی تجمعی مربوط به طبقه ۶-۸ میلیمتر (۲۶/۸ میلیمتر) و کمترین آن مربوط به طبقه ۸-۱۰ میلیمتری (۸/۵ میلیمتر) می‌باشد (شکل ۳).

شکل ۳ - فراوانی بارندگی کل و عمق بارندگی تجمعی در طبقه‌های دو میلیمتری در طی دوره مطالعه

شکل ۴ - فراوانی بارندگی کل و عمق بارندگی تجمعی در طبقه‌های دو میلیمتری در طول فصول مختلف

میزان باران ربایی مربوط به فصل پاییز (۷۸/۲ درصد از بارندگی کل) و کمترین میزان باران ربایی مربوط به فصل زمستان (۳۶/۹ درصد از بارندگی کل) بود (جدول ۲).

باران ربایی در طول فصول مختلف

مقدار باران ربایی در مجموع ۴۴/۸ میلیمتر (۴۴/۶ درصد از بارندگی کل دوره مطالعه) محاسبه شد. بیشترین

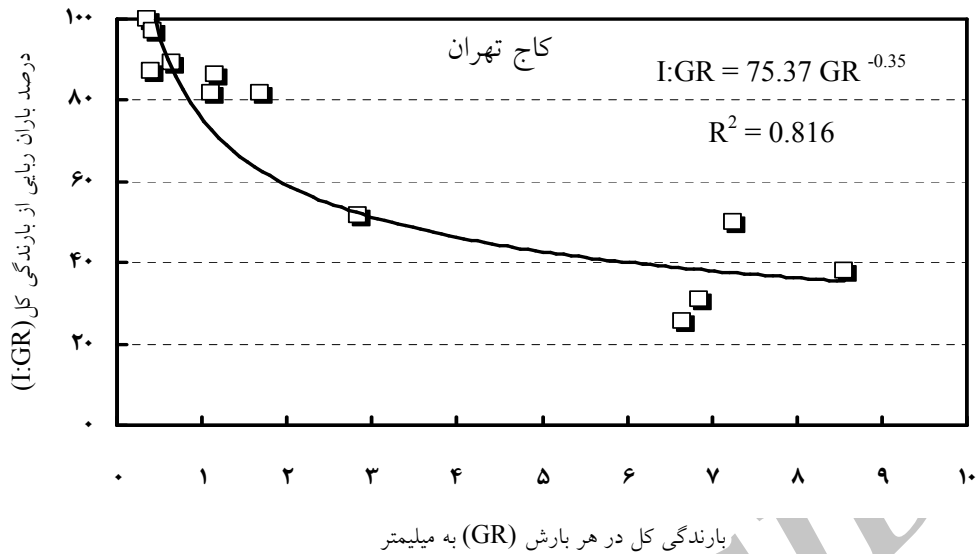
جدول ۲- اجزای مختلف بارش (تاج بارش و باران ربایی) برای تک درختان کاج تهران در شهر بیارجمند استان سمنان در طول فصول مختلف (سال ۱۳۸۸)

باران ربایی تاج پوشش		تاج بارش		دوره مطالعه
درصد	میلیمتر	درصد	میلیمتر	
۴۴/۱	۱۳/۵	۵۵/۹	۱۷/۱	بهار
۵۰/۵	۳/۷	۴۹/۵	۳/۶	تابستان
۷۸/۲	۸/۶	۲۱/۸	۲/۴	پاییز
۳۶/۹	۱۹/۱	۶۳/۱	۳۲/۶	زمستان
۴۴/۶	۴۴/۸	۵۵/۴	۵۵/۷	مجموع

بارندگی‌های رخ داده در طی هر فصل (بویژه در فصول پاییز و زمستان) بررسی روابط بین اجزای بارش در بهار و تابستان (فصل رویش) و نیز پاییز و زمستان انجام گرفت. رابطه بین نسبت باران ربایی به بارندگی کل و بارندگی کل یک رابطه توانی و کاهنده برای هر تک درختان کاج تهران ($R^2=0/816$) وجود دارد، یعنی با افزایش مقدار بارندگی این نسبت کاهش می‌یابد (شکل ۵).

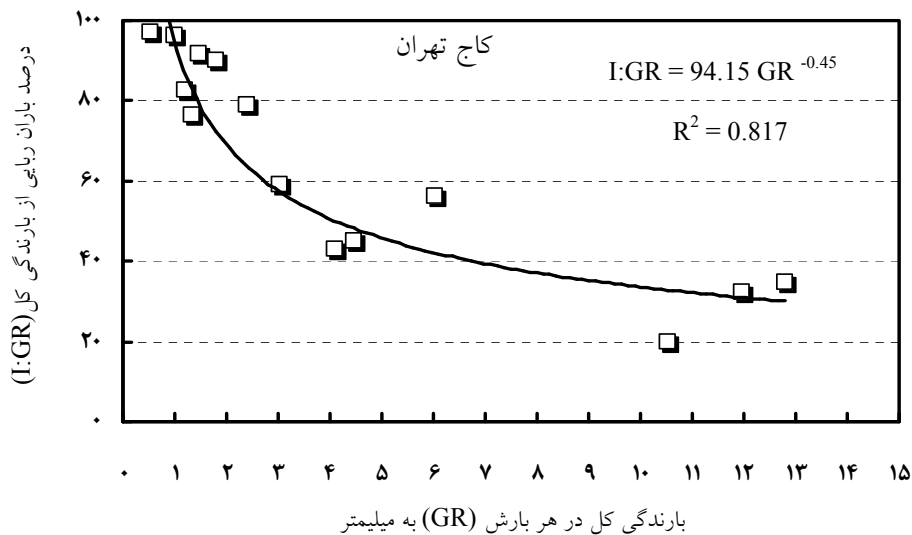
روابط بین باران ربایی و بارندگی کل در طول فصول مختلف سال

میانگین درجه حرارت و بارندگی در فصول بهار و تابستان به ترتیب ۲۳/۲ درجه سانتیگراد و ۴۴ میلیمتر و برای فصول پاییز و زمستان به ترتیب ۹/۶ درجه سانتیگراد و ۶۸/۴ میلیمتر محاسبه گردید. با توجه به اختلاف پارامترهای هواشناسی بویژه درجه حرارت در طی فصول مختلف سال در منطقه مورد مطالعه و با توجه به تعداد کم

شکل ۵- رابطه بین نسبت باران ریایی به بارندگی کل (I:GR) و بارندگی کل (GR) برای تک درختان کاج تهران در شهر بیارجمند استان سمنان در فصول بهار و تابستان (سال ۱۳۸۸) (هر نقطه نشان‌دهنده یک بارش می‌باشد)

همچنین رابطه بین نسبت باران ریایی به بارندگی کل و تهران ($R^2=0/817$) به دست آمد، یعنی با افزایش مقدار بارندگی کل یک رابطه توانی و کاهنده برای گونه کاج بارندگی این نسبت کاهش یافت (شکل ۶).

شکل ۶- رابطه بین نسبت باران ریایی به بارندگی کل (I:GR) و بارندگی کل (GR) برای تک درختان کاج تهران در شهر بیارجمند استان سمنان در فصول پاییز و زمستان (سال ۱۳۸۸) (هر نقطه نشان‌دهنده یک بارش می‌باشد)

بحث

در طول یک سال اندازه‌گیری (سال ۱۳۸۸)، ۲۶ مورد بارندگی با مجموع عمق ۱۰۰/۶ میلیمتر اندازه‌گیری شد. مقدار باران‌رایی در مجموع ۴۴/۸ میلیمتر (۴۴/۶ درصد از بارندگی کل دوره مطالعه) محاسبه شد. ضمن اینکه بیشترین میزان باران‌رایی مربوط به فصل پاییز (۷۸/۲ درصد از بارندگی کل) و پس از آن مربوط به فصلهای تابستان (۵۰/۵ درصد از بارندگی کل)، بهار (۴۴/۱ درصد از بارندگی کل) و زمستان (۳۶/۹ درصد از بارندگی کل) بود. (جدول ۲).

تاکنون مطالعات زیادی بر روی تغییرات فصلی اجزای مختلف بارش در جنگلها صورت گرفته است، (Zinke 1967) در مطالعه‌ای در یک جنگل آمیخته سوزنی برگ در شرق ویرجینیا اعلام نمود که مقدار ظرفیت نگهداری آب تاج پوشش بین فصول تابستان و زمستان ۶۰ درصد کاهش می‌یابد همچنین قربانی (۱۳۸۶) در مطالعه‌ای بر روی تک درختان راش در رانشستان‌های میان‌بند منطقه شصت کلاته گرگان بیشترین میزان باران‌رایی را مربوط به فصل تابستان (۸۱/۹) درصد و کمترین مقدار آن مربوط به فصل بهار (۴۷/۱۱) درصد گزارش کردند.

دلایل بالا بودن میزان باران‌رایی در فصل پاییز را می‌توان ناشی از این امر دانست که تمامی بارندگی‌های رخ داده در این فصل مربوط به طبقات ۲-۴ و ۰-۲ میلیمتری می‌باشند (شکل ۴) و طی بارندگی‌های کم، بخش زیادی از بارندگی صرف اشباع تاج پوشش می‌شود، اما با توجه به اینکه ظرفیت نگهداری آب تاج محدود است، طی بارندگی‌های زیاد، سهم بیشتری از بارندگی کل صرف تولید تاج بارش می‌شود و در نتیجه نسبت باران‌رایی به بارندگی کل کاهش می‌یابد (Rowe, 1983; Owens et al., 2006; Deguchi et al., 2006; Staelens et al., 2008; Sraj et al., 2008; Ahmadi et al., 2009). طبقه‌بندی بارندگی نشان داد که تمامی بارندگی‌های رخ داده در طبقات بالای این تحقیق (۱۲-۱۰ و ۱۴-۱۲) مربوط به فصل زمستان می‌باشد و همانگونه که در بالا

ذکر شد در بارندگی‌های با مقادیر زیاد برخلاف بارندگی‌های با مقادیر کم سهم باران‌رایی از بارندگی کل کمتر می‌باشد ضمن اینکه سایر ویژگی‌های بارندگی مثل شدت بارندگی، طول مدت بارندگی و مداوم یا منقطع بودن بارندگی نیز می‌تواند منجر به اختلاف در میزان باران‌رایی شود (Lorens et al., 1997; Price et al., 1997; Cao et al., 2008).

بررسی روابط بین اجزا بارش (تاج‌بارش و باران‌رایی) و بارندگی کل در طول فصول مختلف نشان داد که این روابط در طی فصول مختلف دارای روند مشابهی می‌باشند که با نتایج سایر مطالعات صورت گرفته در این زمینه مطابقت دارد (Cao et al., 2008). بطوری که درصد باران‌رایی (بیان شده به صورت درصدی از بارندگی کل در هر بارندگی) با افزایش مقدار بارندگی کل کاهش می‌یابد (شکل‌های ۵ و ۶). سایر مطالعات نیز این یافته را تایید می‌کند (Llorens et al., 1997; Price et al., 1997; Xiao et al., 2000; Cao et al., 2008).

با توجه به تغییرات فصلی توزیع مجدد بارندگی در این مطالعه پیشنهاد می‌شود در تحقیقات بعدی جهت ارائه مدل‌های پیش‌بینی کننده اجزاء بارش بر اساس روابط بین اجزاء بارش در پروژه‌های جنگل‌کاری مدل‌های پیش‌بینی کننده به صورت فصول جداگانه ارائه شود.

منابع

- ۱- کنشلو، ه.، ۱۳۸۰. جنگل‌کاری در مناطق خشک. موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، ۵۱۶ صفحه.
- ۲- جزیره‌ای، م. ح.، ۱۳۸۱. جنگل‌کاری در خشکبوم. انتشارات دانشگاه تهران، ۴۵۵ صفحه.
- 3-Ahmadi, M.T., Attarod, P., Marvi Mohadjer, M.R., Rahmani, R. and Fathi, J., 2009. Partitioning rainfall into throughfall, stemflow, and interception loss in an oriental beech (*Fagus orientalis* Lipsky) forest during growing season. Turkish Journal Agriculture and Forestry. 33: 557- 568.
- 4-Cao, Y., Ouyang, Z.Y., Zheng, H., Huang, Z.G., Wang, X.K. and Miao, h., 2008. Effects of forest plantation on rainfall

- redistribution and erosion in the red soil region of Southern China. *Land Degradation Development*. 19: 321-330.
- 5-Chang, M., 2004. *Forest Hydrology: An Introduction to Water and Forests*. CRC Press, 498 pp.
- 6-Crockford R.H. and Richardson D.P., 2000. Partitioning of rainfall into throughfall, stemflow, and interception: effect of forest type, ground cover and climate. *Hydrological Processes*. 14: 2903-2920.
- 7-Deguchi, A., Hattori, S. and Park, H., 2005. The influence of seasonal changes in canopy structure on interception loss: application of the revised Gash model. *Journal of Hydrology*. 319: 80-102.
- 8-Herbst, M., Roberts, J.M. and Rosier., 2006. Measuring and modeling the rainfall interception loss by hedgerows in southern England. *Agricultural and Forest Meteorology*. 141: 244-256.
- 9-Huttel, R.F., Schneider, B.U. and Farrell, E.P., 2000. Forests of the temperate region: gaps in knowledge and research needs. *Forest Ecology and Management*. 132: 83-96.
- 10-Johnson, R.C., 1990. The interception, throughfall and stemflow in a forest in Highland Scotland and the comparison with other upland forests in the U.K.. *Journal of Hydrology*. 118: 281-287.
- 11-Koichiro, K., Yuri, T., Nobuaki, T. and Isamu, K., 2001. Generation of stemflow volume and chemistry in a mature Japanese cypress forest. *Hydrological Processes*. 15: 1967-1978.
- 12-Llorens, P., Poch, R., Latron, J. and Gallart, F., 1997. Rainfall interception by a *Pinus sylvestris* forest patch overgrown in a Mediterranean mountainous abandoned area. I. Monitoring design and results down to the event scale. *Journal of Hydrology*. 199: 331-345.
- 13-Owens, M.K., Lyons, K.R. and Alejandro, C.L., 2006. Rainfall partitioning within semiarid juniper communities: effects of event size and canopy cover. *Hydrological Processes*. 20: 3179-3189.
- 14-Price, A.G., Dunham, K., Carleton, T. and Band, L., 1997. Variability of water fluxes through the black spruce (*Picea mariana*) canopy and feather moss (*Pleurozium schreberi*) carpet in the boreal forest of Northern Manitoba. *Journal of Hydrology*. 196: 310-323.
- 15- Rowe, L.K., 1983. Rainfall interception by an evergreen beech forest, Nelson, New Zealand. *Journal of Hydrology*, 66: 143-258.
- 16-Shachnovich, Y., Berliner, P.R. and Bar, P., 2008. Rainfall interception throughfall in a pine forest planted in an arid zone. *Journal of Hydrology*. 349: 168-177.
- 17-Sraj, M., M. Brilly and M. Mikos, 2008. Rainfall interception by two deciduous Mediterranean forests of contrasting stature in Slovenia, *Agricultural and Forest Meteorology*. 148: 121-134.
- 18-Staelens, J.A.D., Schrijver, K.V. and Verhoest, N., 2008. Rainfall partitioning into throughfall, stemflow, and interception within a single beech (*Fagus sylvatica* L.) canopy: influence of foliation, rain event characteristics, and meteorology. *Hydrological Processes*. 22: 33-45.
- 19-Xiao, Q.F., McPherson E.G., Ustin, S.L., Grismer, M.E. and Simpson, J.R., 2000. Winter rainfall interception by two mature open-grown trees in Davis, California. *Hydrological Processes*. 14: 763-784.
- 20-Zinke, P.J., 1967. Forest interception studies in the United States. In: Sopper, W.E., Lull, H.W. (Eds.), *International Symposium on Forest Hydrology*. Pergamon Press, New York, pp. 137-161.

Seasonal changes in rainfall redistribution by *Pinus eldarica* in an arid zone afforestation of Iran

Hossein Bagheri¹, Pedram Attarod^{2*}, Seyed Mahmoud Hosseini Ghaleh Bahmani¹
Vilma Bayramzadeh³ and Mehrangiz Pouladian⁴

Abstract

The main aim of the present research was to measure rainfall interception loss (*I*) and throughfall (*TF*) and changes in the seasonal distribution of rainfall interception by individual trees of *Pinus eldarica* planted in the arid climate zone of Iran. The selected trees were located inside a forest plantation at Semnan province, where mean annual precipitation, and air temperature are 127 mm and 16°C, respectively. The gross rainfall (*GR*) was measured by the mean of three hand-made collectors placed in an open area neighboring to the chosen trees. Eight throughfall (*TF*) collectors were positioned beneath the tree canopies to average into TF mean per species. Measurements were made on a rainfall event basis in a year, from March 2009 to March 2010. Averaged over all 26 events during the one year measurements, *I* depth was 44.8 mm (44.5% from *GR*). Classification of rainfall during different seasons showed that the highest rainfall frequency was observed in the spring season within the class of 0-2 mm. Also, all rainfall occurred during the autumn season were related to classes 0-2 and 2-4 mm.

Keywords: arid zone, *Pinus eldarica*, rainfall interception, seasonal changes, afforestation

1- M.Sc. Candidate, Forestry and Forest Economics Department, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iarn.

2- Forestry and Forest Economics Department, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran.

3- Assistant Professor, Department of Soil Science, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iarn.

4- Expert in Forest and Rangeland, Forestry and Forest Economics Department, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran.